Napsal uživatel Šaolín
Sobota, 01 Červenec 2000 01:00

Zahrada hudební

Letošní folková sklizeň v podobě našeho, v současné době největšího folkového festivalu, je za námi. Následující řádky a články neberte, prosím, jako pokus o ucelenou reportáž, ale spíše jako sled několika málo postřehů nás všech okolo FOLK-TIMu a hlavně vás, diváků a muzikantů, se kterými jsem na toto téma na Zahradě a posléze i jinde mluvil.

Středa

Festivalové dny odstartovaly ve středu na polorozebraném olomouckém náměstí jakousi směsicí starých i nových (a budoucích) Krtečků a mladých nadějí. V příjemném odpoledni zazněla příjemná muzika, kapely jako A.M. Úlet, Načas nebo Blue Dogs předvedly své standardní výkony, ale to nejlepší si zřejmě schovaly až do Náměšťského areálu. Tam se tou dobou už připravovaly přední folkrockové formace Nadoraz, Bluesberry, Semtex a Happy To Meet, aby už o poznání svižnějším způsobem první festivalový den ukončily. A vlastně je to sporné, protože v příjemném prostředí hospůdky v Topolanech se původně plánovaný koncert Načasu a Barevnýho dne poněkud "zvrhnul", a tak se zde za přispění domácích countrybálových formací končilo až hluboko po ranním kuropění.

Čtvrtek

Sluníčko, Michal Jupp Konečný a brněnské Mošny pak společně uvítali posluchače do prvního soutěžního koncertu. Moderoval ho Radek Havel a tady se musím přidat k názoru pátečních soutěžících, kteří těm dnešním, čtvrtečním, jejich moderátora opravdu nahlas záviděli. Radek Havel na svém postu opravdu vyzrál a pozorný divák, který měl možnost sledovat oba dva soutěžní koncerty, myslím, tuto skutečnost velmi ocenil. A to už nemluvím o divákovi nepozorném, kde má dobrý moderátor pro průměrně známou kapelu (jakých byla v Konkurzu drtivá většina) cenu zlata. Ale pojďme k soutěžícím. Že se uplynulý rok muzikanti neflákali, jasně dokázala boskovická formace Krajíček - Král, kteří podali velmi podařený výkon. Také příbramská Ginevra je rok od roku vyzrálejší, dospěla ke 100% "irsku" a tato poloha jí velmi sluší. Zaujala mě také karvinská Benedikta, zde je vidět, že i stokrát realizovaný nápad s folklórem a folkem lze pořád ještě ztvárnit vkusně a přitom osobitě. Pomáhá tomu jistě i kvalitní hráčské zázemí, které tato kapela má. Avšak největším překvapením pro mě byli hned následující Bezefšeho z Prahy. Chór, který se roznesl amfiteátrem hned, jakmile se objevili na pódiu, v sobě nesl něco živelného a přitom velmi příjemného. Odpich, se kterým tahle kapela zpívá, to bylo právě to, co scházelo i některým dnešním soutěžícím (Ulice, Pět oříšků pro Popelku) k tomu, aby se prosadili o něco více. Bezefšeho, zdá se, navíc přinášejí do naší vokální scény jisté repertoárové oživení, což není vůbec na škodu. Ba naopak.

Ostatní nesoutěžní čtvrtek byl také neméně zajímavý, dramaturg si tentokrát vyhrál, a tak si každý mohl na zbylých scénách najít ten segment žánru, který ho právě nejvíc zajímal. Na Radnici přes poledne nastoupilo několik juniorských souborů, z nichž největší budoucnost má před sebou asi Žofie Kabelková se svým (mírně kulhajícím) bandem, stále lepší předpředjuniorské Berušky a po hudební stránce i letošní vítěz Brány Onen svět. Podvečer na Radnici byl ve znamení folkrocku a tady dle ohlasů z publika nejvíce zaujaly Ryby, ostatní kapely si své vystoupení snad s vyjímkou Woodoojamu jen "odehrály". Asi vůbec nejlepší atmosféru ale měla ten den Krátká spojení Mirka Ošance u Kapličky. Ke starým kámošům P.O.L. a Jarretu se přidal další severočech - Čtyřlístek a tahle krátkovlnná kamarádská frekvence se nesla široko daleko nejen ve skvělých písničkách, ale také ve vzájemném přátelském pošťuchování všech zúčastněných. Tradičně ukecaný Marek Štulír z Jarretu byl tradičně ukecaný, a tak bylo mezi písněmi velmi obtížné napít se piva bez zakuckání. Mirek Ošanec je navíc velmi vyzrálý moderátor a já jen doufám, že mu v příštím roce dramaturg svěří i nějakou větší scénu v naší maličké zemi. Zasloužil by si to.

Pátek

Tak sprchne nebo nesprchne? Páteční popoledne bylo plné dilemat. Druhý soutěžní koncert ale naštěstí zahájila kapela, která se s tím moc nemazlila a dala všem spacákovým a stanovým zakuklencům najevo: "Vstávejte, začala muzika!" Kochtaband byl opravdu zážitek, a to nejen pro oko, ale především pro mé synkopické ucho. Podobně nabitých kapel už posléze bylo jen na prsty jedné ruky, ale zato kvalita. Z těch méně profláklých musím na prvním místě jmenovat jablonecký Netřesk. Existovala-li by nějaká učebnice folku, v kapitole folkové zpěvačky bychom jistě našli Šárku Hulíkovou. A to nejen kvůli pěveckým kvalitám, ale také kvůli výborné schopnosti navázat pevný kontakt s publikem. Muzika Netřesku je navíc přesně to, co si představuji pod pojmem folkrock. Stejně tak jako ostřílený Telegraf, ve kterém se stal opět asi největší atrakcí poskakující bongista Martin Máca. Kdybych nevěděl, čím se živí, dal bych krk za to, že v civilu je určitě tělocvikář. Telegraf si navíc zřejmě uvědomil, kde je jeho největší slabina, a po všech těch letech začíná konečně už i zpívat. Zpěv je naopak už dlouholetou doménou posledního dnešního soutěžícího - Kvokálu. Jejich vystoupení se dá sice označit slovem standardní, ale v tomto případě to neznamená průměrné, avšak dobře zazpívané, dobře zahrané, bezchybně zaranžované. Stejně bezchybně, ale navíc i novátorsky (v dobrém slova smyslu) na mě zapůsobily aranže Cymbelínu, kapely, kterou jsem já osobně objevil teprve nedávno, ale které asi nejvíc ze všech zúčastněných věřím opravdové duševní (a ne jen hudební) propojení s tradiční moravskou hudbou. Cymbelín je na tom navíc velmi dobře jak vokálně, tak instrumentálně, a ačkoliv nikdy netypuji, tentokrát jsem udělal výjimku a jednoho Krtečka jsem si v duchu dopředu udělil.

Na ostatních scénách se toho dne víceméně objevovali soutěžící z obou dnů, výjimkou byl podvečerní a večerní bluegrass na Kapličce a dopolední brnobandy tamtéž. Brněnský Ivo Cicvárek tam zahájil se svým Okem a ukázal všem užasle přihlížejícím, jaká muzika se dá udělat ve třech lidech. Následující Petr Pololáník i Petr Bende Band měli co dohánět. No ale kde nestačila invence, pomohla silná aparatura. A bylo to. To večerníček s Jablkoní označil

jeden ze zúčastněných přihlížejících jako žúžo. Zrovna tak pohodový se zdál hlavní večerní koncert, kde jména celebrit jako Devítka, Semtex, Kamelot, Druhá Tráva nebo Vlasta Redl hovoří samy za sebe. I to je důvod, proč jsem nepsal o hlavním koncertu čtvrtečním, protože Jan Nedvěd, Nadoraz, Hop trop a třeba Spirituál Kvintet odkazují laskavého čtenáře tamtéž.

Sobota

V sobotním odpoledni už bylo prakticky vše rozhodnuto, a tak soutěžní čas minulých dní zaplnili Krtečci z loňska a pořádně si to užili. Následovali východočeši, kde se zajímavou ukázala být fúze Poupat a Wild Westu. Na Kapličce se po jedenácté začalo folkově, Jen tak tak předvedli stále zlepšující se - v pravém slova smyslu - pódiovou prezentaci a děčínský Juwell Folk mě utvrdil v tom, že i dnes se ještě píšou písničky, který člověku uváznou v hlavě, a vy máte pocit, že se snad do vaší hlavy dostaly už s těma starejma flákama v osmdesátých letech. Na tom samém pódiu se pak během dne ještě dvakrát folkrockovalo a trampovalo a na Radnici si krátce po poledni dala dostaveníčko mladá písničkářská generace. Tady se dá snad jen znovu nabádnout: zaj